

Άρτι απολυθείς από τις τάξεις του στρατεύματος, αναρωτιέμαι μήπως ο (κατ' εξοχήν ειδικός επί αμυντικών και εθνικών θεμάτων υπουργός) κ. Αρσένης θα έπρεπε να αρχίσει από εκεί την πολύφερνη εκπαιδευτική του μεταρρύθμιση. Η στρατιωτική θητεία δεν συνιστά τόσο συνεισφορά στην εθνική άμυνα, όσο τη βασικότερη βαθμίδα υποχρεωτικής εκπαίδευσης του άρρενος πληθυσμού. Ο στρατός είναι πράγματι «το καλύτερο σχολείο» και διδάσκει τα πάντα: το αντριλίκι και την ψευτομαγκιά, τον στόμφο και την αερολογία, το νταηλίκι και την κουτοπονηριά, το κάρφωμα και το γλείψιμο, την αναξιοκρατία και την οσφυοκαμψία, τη λούφα και την ευθυνοφοβία, την τέχνη της δωροδοκίας των «αρμοδίων» και τη θεσμοποίηση της παρανομίας. Πήγα μεγάλος, κι ελπίζω να μην έμαθα τίποτε. Μήπως όμως τα δύο χρόνια της θητείας ευθύνονται εν πολλοίς για το νεοελληνικό χάλι μας; Ας είναι τουλάχιστον καλά ο Θανάσης κι ο Μιχάλης...

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Πολίτης

Το ΒΗΜΑ, 07/09/1997, Σελ.: Α65

Τον των μνηστήρων αλληλοσπαραγμών μακροθύμως αντιπαρερχόμενοι και την ημετέραν Εκκλησίαν ευσπλαγχνούμενοι, ανακράζωμεν: Τη συνδρομή του Αγίου σου Πνεύματος και της τούτου επιφοιτήσεως, ευδόκησον, Κύριε, Αβαδαίων, Χελμού και Αγράφων καθηγούμενον, εις το του Αρχιεπισκόπου Πάσης Ελλάδος αξίωμα καταστήσαι. Αμήν.

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Ευχέτης

Το ΒΗΜΑ, 12/04/1998, Σελ.: Α70

Μεγάλη Τετάρτη 23 Απριλίου, Λευκωσία. Τα κανάλια μάς βομβαρδίζουν από το πρωί. Από τη μια ο υπόκωφος ενθουσιασμός του κόσμου. Από την άλλη οι «ταγοί» της κοινότητας με τις προειδοποιήσεις τους. Κάποια στιγμή πέρασαν από τις οθόνες ο βουλευτής γόνος του πραξικοπηματία Σαμψών, ο «εκσυγχρονιστής» Σιζόπουλος, ο νεοσταλινικός εθνικιστής Κυπριανού. Έσπευσαν να συμφωνήσουν: Προπαγάνδα του Ντενκτάς, κανένας από τους δικούς μας να μην περάσει το οδόφραγμα. Διαρκείς αναφορές στην «προβοκάτσια που θα ετοιμάσουν για να δείξουν ότι δεν είναι δυνατή η ελεύθερη διακίνηση», με το ιδιοφυές ηθικόν δίδαγμα: Ας αποφύγουμε την ελεύθερη διακίνηση, για να αποτρέψουμε την προβοκάτσια που θα τη θέσει σε κίνδυνο. Η κυβέρνηση ψέλλιζε, ο Πρόεδρος αμίλητος, οι αρχηγοί κομμάτων κρυμμένοι. Μήνες τώρα συζητούν τα μέτρα επαναπροσέγγισης των δύο κοινοτήτων, μέτρα που έπρεπε να έχουν ληφθεί από το 1960, και πάντα βρίσκουν αφορμή να τα ματαιώσουν. Η σημερινή εξέλιξη έδειξε τη γύμνια τους, τη μικρότητα και μικρόνοιά τους. Ας ελπίσουμε τουλάχιστον ότι αύριο ή μεθαύριο μια αντιπροσωπεία των μικρών Ενωμένων Δημοκρατών θα επισκεφθεί ομαδικά τον Βορρά, σώζοντας και πάλι όσο μπορεί την αξιοπρέπεια της πολιτικής κάστας που κυβερνά την κοινότητα...

Τα κανάλια ενημέρωναν: Οι βάρβαροι κατακτητές επιτρέπουν στα αυτοκίνητα των Ελληνοκυπρίων να εισέλθουν, ενώ οι δικοί μας αναγκάζουν τους Τουρκοκύπριους να αφήσουν τα ψευδοαυτοκίνητά τους με τις ψευδοπινακίδες τους και να συνεχίζουν πεζή. Ελέγχουμε επίσης αυστηρά τις ταυτότητες, ώστε να αποτρέψουμε την είσοδο εποίκων. Είχε αρχίσει να νυχτώνει, όταν αποφάσισα να δοκιμάσω: έποικος κι εγώ, της από 'δώ πλευράς, θα με άφηναν οι βάρβαροι να περάσω; Έφτασα στο σημείο ελέγχου. Ακούγοντας ότι είμαι έλληνας πολίτης, ο τουρκοκύπριος λοχίας έσπευσε να με εξυπηρετήσει. Ναι, ακόμη και με το αυτοκίνητό μου θα μπορούσα να περάσω. Για απόψε ο χρόνος έφτανε για έναν σύντομο περίπατο, για μια δειλή διασταύρωση των βλεμμάτων, για μια ματιά της πόλης από την άλλη πλευρά της. Τη Δευτέρα του Πάσχα θα αποτολμήσω το μπάνιο στην παραλία της Κερύνειας.

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Έποικος

Το ΒΗΜΑ, 26/04/2003, Σελ.: Α35

Το Γιωρκούιν δεν το ξέρετε εσείς αλλά θύμωσε πολύ με αυτά που γράφονται σε τούτη εδώ τη στήλη και άρχισε να κορακίζει. Ανήκει στις χαρακτηριστικότερες φυσιογνωμίες της Λευκωσίας: κυρίως αντιμετωπίζει συμπλεγματικά όσους θα ήθελε να φθάσει. Ο Γιωρκής είναι ακροδεξιός εθνικιστής που ψηφίζει «αριστερά». Συνήθως λουφάζει, αρκούμενος σε προγράμματα φωτοτύπησης παλαιών εφημερίδων. Ώρες ώρες πετάσσεται, σαν το πιπτούριν του χαλουμιού. Στο τελευταίο αριστερό – δημοκρατικό κείμενό του, έφτασε να υπερασπίζεται την οικογένεια Σαμψών. Τώρα θα λουφάζει πάλι – ο Γιώρκος της Κάκας...

Π. Τυβίγγιος, Λευκωσία

Το ΒΗΜΑ, 11/05/2003, Σελ.: Α62

Όταν η τουρκοκυπριακή Αριστερά διαδήλωνε υπέρ της λύσης, η ελληνοκυπριακή Αριστερά αγωνιζόταν να εκλέξει τον Παπαδόπουλο. Αμέσως μετά ο νέος πρόεδρος εξήγγειλε δεκάδες μέτρα υπέρ των Τουρκοκυπρίων. Έξι μήνες πέρασαν, τίποτε δεν εφαρμόστηκε.

Τώρα οι Τουρκοκύπριοι κινητοποιούνται και πάλι: πλησιάζουν οι εκλογές τους. Όλος ο κόσμος περιμένει το αποτέλεσμα προσβλέποντας σε ήττα του Ντενκτάς. Μοναδική εξαίρεση η προοδευτική κυβέρνηση της Λευκωσίας, σύμφωνα με την οποία οι τουρκοκυπριακές εκλογές αποτελούν παράνομη, αποσχιστική κίνηση. Όλος ο κόσμος ζητάει την αποστολή παρατηρητών, ώστε να αποτραπεί η νοθεία. Αντιδρά ο Ντενκτάς – αλλά και η κυβέρνηση της Λευκωσίας: δεν θέλουμε παρατηρητές, δεν αναγνωρίζουμε τις ψευδο-«εκλογές». Και αν ολόκληρος ο κόσμος διαφωνεί, το πρόβλημα είναι δικό του.

Δεν είναι κυβέρνηση ανοήτων αλλά συμφεροντολόγων: γνωρίζουν ότι ήττα Ντενκτάς θα οδηγήσει πιθανότατα σε λύση – και αυτό ακριβώς θέλουν να αποφύγουν. Η λύση θα αναδιατάξει το πολιτικό σκηνικό, το κομματικό σύστημα, τα προνόμια δεκαετιών. Δεν τη θέλουν. Ντενκτάς και Παπαδόπουλος είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Και ας διαφωνεί ο πιερότος ιστορικός μας.

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Μέτοικος

Το ΒΗΜΑ, 28/09/2003, Σελ.: Α53

Για όλα φταίνε ο Σημίτης και ο Παπανδρέου που, μετά τη συμφωνία του Ελσίνκι, δεκάδες κυπριακές γραφίδες τούς αποκαλούσαν «προδότες»: χωρίς αυτή τη συμφωνία, με την οποία «κλείδωσε» η ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ, η λύση του Κυπριακού θα ήταν βέβαιη. Τώρα όμως ο πρόεδρος Τάσος, μέλος πλέον του κλαμπ των «25», αναθέτει στο κόμμα του και στους επισήμους συμβούλους του την εκστρατεία απόρριψης του Σχεδίου Αναν... Φοβάμαι ότι δεν θα έχουμε καλό τέλος. Το μικρότερο κακό θα είναι το «Όχι» στο δημοψήφισμα. Το μεγαλύτερο κακό θα είναι «Ναι» χωρίς βούληση συμβίωσης. Αμέσως μετά θα αρχίσουν τα παρατράγουδα και η απόδοση ευθυνών στην Ελλάδα που «μας πίεσε» και «μας πούλησε». Ας ελπίσουμε ότι ο Κ.Κ. ο Β´ δεν θα επιτρέψει την επανάληψη αυτού του σεναρίου. Ας αποφασίσει μόνη της η ελληνοκυπριακή κοινότητα – αναλαμβάνοντας φυσικά και το πλήρες κόστος των επιλογών της.

Παναγιώτης Τυβίγγιος, πρώην έποικος

Το ΒΗΜΑ, 28/03/2004

Αυτό δεν ήταν διάγγελμα, ήταν βρικόλακισμα του πνεύματος του 1960. Ο όχλος που τον ανέμενε στην είσοδο του Προεδρικού το επιβεβαίωσε: «Τάσο πολέμα, σου δίνουμε το αίμα» κραύγαζε προς τον αγαπημένο του πρόεδρο. Ανατρίχιασα: δεν φτάνει τόσο αίμα που χύθηκε και από τις δυο πλευρές; Δεν ξεδίψασαν ακόμη οι φανατικοί; Όταν πριν από ένα χρόνο, στις κυπριακές εκλογές, κάποιοι υποστήριζαν ότι «αριστερή ψήφος σημαίνει ψήφο στον Κληρίδη», εισέπρατταν τους προπηλακισμούς και τη χλεύη του ΑΚΕΛ. Ας ξεμπερδέψουν τώρα οι πάλαι ποτέ «σύντροφοι» με τον πρόεδρο που εξέλεξαν. Εύχομαι ειλικρινά να τα καταφέρουν... Κατά τα άλλα, είναι λυπηρό, αλλά και πάλι η ηγεσία της

κυπριακής Δεξιάς (Αναστασιάδης) αποδεικνύεται προοδευτικότερη πολλών «προοδευτικών».

Παναγιώτης Τυβίγγιος, σε προσωρινή παρέκκλιση
Το ΒΗΜΑ, 11/04/2004, Σελ.: Α41

Για αρχιεπισκοπικές εκλογές ετοιμάζεται η Κύπρος, λόγω της βαριάς ασθένειας του νυν Αρχιεπισκόπου. Επειδή προβλέπεται αλληλοσφαγή των ιεραρχών, προτείνω να σκεφτούν συναινετικά και να εκλέξουν αρχιεπίσκοπο τον Τάσσο. Θα αποκτήσουμε έτσι και τύποις τον νέο Μακάριο που χρειαζόμαστε: έναν ρασοφόρο προστάτη του έθνους, έναν πρόμαχο της εθνικής καθαρότητας, έναν γενναίο ηγέτη που αντιστέκεται με σθένος στις δόλιες συνωμοσίες των ξένων κατά του Ελληνισμού.

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Πράκτωρ
Το ΒΗΜΑ, 06/06/2004

Αγέρωχος και σκεπτικός, με αδιόρατο χαμόγελο που εκπορεύεται από την εσωτερική σιγουριά και αυτοπεποίθηση του επιτυχημένου άνδρος, με μανίκια σηκωμένα που δηλώνουν εγρήγορση και εργατικότητα – έτσι προβάλλει ο υπουργός Δημόσιας Τάξης από την ιστοσελίδα του υπουργείου του. Παραδίπλα, με κάθε λεπτομέρεια, τα έγγραφα που χρειάζονται για έκδοση δελτίου ταυτότητας.

Επίσκεψη στο αστυνομικό τμήμα. Οχι, δεν είναι φήμες: Ελάτε αύριο το ξημέρωμα κατά τις 5, για να πιάσετε σειρά. Εκδίδουμε μόνο 20 την ημέρα. Το άλλο πρωί η λίστα είχε κλείσει από τις 4. Γέροι ανήμποροι, μανάδες με μωρά στην αγκαλιά, άρρωστοι που θέλουν τη νέα ταυτότητα για να προλάβουν το ταξίδι στο εξωτερικό – συνωθούμενοι και διαπληκτιζόμενοι. Θα ισχύσει η άτυπη λίστα που άρχισε να συντάσσεται από τις 3.30; Τι κάνουμε με τη γιαγιά που έχει αριθμό 2 αλλά έφυγε για να πάει τα εγγόνια της στο σχολείο και να επιστρέψει στις 8.30; Τι λέει το όργανο για όλα αυτά;

Το όργανο είναι εξουσία – πραιτώρ ή κάτι τέτοιο, το είπε και ο υπουργός. Γιατί, βρε καλόπαιδα, μόνο 20 την ημέρα; Διότι κάθε ταυτότητα χρειάζεται 40 λεπτά. Και τι είναι η ταυτότητα, βρε λεβέντη, διδακτορική διατριβή; Ή το «Μπουσίντο: Ο Κώδικας των Σαμουράι»; Γιατί δεν το οργανώνεις καλύτερα, ώστε να χρειάζεσαι 4 λεπτά; – Αυτό δεν το επιτρέπει η εξ επαγγέλματος λοβοτομή.

Αλλά ο υπουργός εκεί, αγέρωχος. Δεν είδε, δεν άκουσε, δεν γνωρίζει. Καμωμένος για τα μεγάλα και τα υψηλά. Και αυτό ακόμα το όνομά του περικλείει ένα δυσβάστακτο, βαρύτιμο ιστορικό φορτίο. Το επώνυμο μάς τα χαλάει λίγο, αλλά το μεγαλοπρεπές Βύρων επιβάλλεται: η ρομαντική παράδοση, το μεγαλείο της εθνεγερσίας, η αυτοθυσία στις επάλξεις του χρέους. Εχετε δίκιο, κύριε υπουργέ! Κοιτάξτε μπροστά, και κυρίως ψηλά: μην παρασύρεστε από τα μικρά και τα ευτελή.

Πριν από μερικά χρόνια οι θεωρητικοί του εκσυγχρονισμού μιλούσαν για «δύο Ελλάδες». Λάθος, φίλοι! Η Ελλάδα είναι μία, ενιαία και αδιαίρετη. Καμώνεται ότι είναι η Ελλάδα του Βύρωνα. Και ακριβώς γι' αυτό είναι και θα παραμείνει η Ελλάδα του Πολύδωρα.

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Χελμού και Κάθηκα
Το ΒΗΜΑ, 22/10/2006, Σελ.: Α50

Ξεκινάω λοιπόν σήμερα Κυριακή πρωί πρωί με το καινούργιο μου ποδήλατο για τον σταθμό, να αγοράσω «Το Βήμα». Σε ένα φανάρι, δέκα ποδηλάτες μπροστά μου σταματημένοι περιμένουν να ανάψει το πράσινο. Ο δρόμος άδειος, κανένα αυτοκίνητο πουθενά. «Κοίτα τους ηλίθιους» σκέφτομαι «μια ζωή πρόβατα θα είναι». Τους παρακάμπω, περνάω απέναντι και συνεχίζω ακάθεκτος στον ποδηλατόδρομο της Χαϊδελβέργης... Την είχαν στημένη 30 μέτρα πιο πέρα. Χαμογελαστοί, μου έδειξαν το σήμα που έλεγε stop. Πόσο πάει το μαλλί, ρε παιδιά; Αν είχα περάσει ένα δευτερόλεπτο αργότερα: εξήντα δύο και πενήντα, ο λογαριασμός θα έρθει σπίτι. Χαρτιά πάνω μου δεν είχα. Δίλημμα: τους δίνω

πραγματικά στοιχεία ή ψεύτικα; Αν όμως θελήσουν να κάνουν εξακρίβωση; Κι αν η «εξαπάτηση αστυνομικού» αποτελεί ιδιώνυμο, τιμωρούμενο με κανένα κατοστάρικο; Σκάσε και πλήρωνε ηλίθιε, σκέφτηκα. Έδωσα και άλλα τρία για «Το Βήμα», 65,50 εν συνόλω. Το πιο ακριβό μου «Βήμα» – με αποζημίωσε όμως η φωτογραφία του Διόδωρου.

Παναγιώτης Τυβίγγιος, *Homo Heidelbergensis*
Το ΒΗΜΑ, 18/03/2007, Σελ.: Α58

Όταν η αλλαγή του άρθρου 16 ακυρώθηκε, αποδείχθηκαν ανίκανοι να διαχειριστούν τη νίκη που (καλώς ή κακώς) κατήγαγαν. Πώς θα μπορούσαν άλλωστε – άξιοι απόγονοι της ελληνικής κομμουνιστικής Αριστεράς, που μόνο να ηττάται γνωρίζει; Μετέτρεψαν λοιπόν τη νίκη σε ήττα, αρχίζοντας το αντάρτικο κατά ενός ασήμαντου νόμου και συμβάλλοντας (σε αγαστή συνεργασία με την κυβέρνηση) στην προϊούσα διάλυση του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου. Και τώρα που το «κίνημα» επιτέλους ηττήθηκε, αρχίζουν τα συνθήματα «το όπλο παρά πόδα»: δεν θα εφαρμόσουν, λέει, τον νόμο! Μετά από τέτοια μεγαλειώδη ήττα, αν η ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ είχε λίγο φιλότιμο, θα έσπευδε να παραιτηθεί. Πού χάθηκε όμως το φιλότιμο για να το βρουν οι ένδοξοι επίγονοι του ηγέτη Ζαχαριάδη;

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Heidelberg
Το ΒΗΜΑ, 01/04/2007, Σελ.: Α50

Γιος αντιφατικού, πολύπλοκου και αμφίσημου πατέρα, προσπαθεί να τον μιμηθεί αποκλειστικά στις αρνητικές πλευρές του και αποτυγχάνει ακόμα και σε αυτό. Ίσως καταφέρει να κρατήσει τη σφραγίδα, δεν θα γίνει όμως ποτέ πρωθυπουργός και θα καταγραφεί σε μια υποσημείωση της ιστορίας ως Γεώργιος ο Μικρός. Κρίμα, γιατί η προεδρία του Ι-ΣΤΑΜΕ θα του ταίριαζε καλύτερα.

Παναγιώτης Τυβίγγιος
Το ΒΗΜΑ, 14/10/2007

Λεβέντες και καραμπουζουκλήδες, «αντάρτες της πεντάρας με τα λεφτά του μπαμπά», οι αριστεριστές του Παντείου διέλυσαν την ψηφοφορία εκλογής αντιπρύτανη με καθολική συμμετοχή όλων των φοιτητών. Λογικά, θα έπρεπε να είναι διπλά σύμφωνοι με την καθολική ψηφοφορία: αφενός πρόκειται για μορφή άμεσης δημοκρατίας, αφετέρου καταργείται η δυνατότητα διαχείρισης της φοιτητικής συμμετοχής από τους (συνήθως εξωνημένους) εκπροσώπους των μεγάλων παρατάξεων. Γιατί διαφωνούν; Και γιατί η ΠΟΣΔΕΠ επικρότησε λεβέντικα, αναφέρθηκε σε «πολιτικό γεγονός» και διακήρυξε, ξανά, ότι «η εφαρμογή του νόμου θα ακυρωθεί στην πράξη»; Δεν έχω εξήγηση – εκτός από την παραπομπή στον Δεύτερο Θεμελιώδη Νόμο περί της ανθρώπινης βλακειάς, υπό C. M. Cipolla: «Η πιθανότητα να είναι ένα συγκεκριμένο πρόσωπο ηλίθιο είναι ανεξάρτητη από οποιοδήποτε άλλο χαρακτηριστικό του ίδιου προσώπου», όπως π.χ. η μόρφωση, το επάγγελμα κ.τ.λ.

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Έκκεντρος
Το ΒΗΜΑ, 09/12/2007, Σελ.: Α62

Η ιστορία επαναλαμβάνεται ενίοτε και ως τραγωδία: οι «μπάχαλοι»-Γκοτζαμάνηδες κάνουν δολοφονικές επιθέσεις. Οι ΕΑΑΚ-ΕΚΟΦ τούς παρέχουν την πολιτική κάλυψη. Ο πρύτανης αναρωτιέται ποιος κυβερνάει το Πανεπιστήμιο, αλλά παραδέχεται ότι «συνεργάστηκε με τα παιδιά» (ΕΑΑΚ) κατά την «περιφρούρηση» των τελευταίων εορτασμών του Πολυτεχνείου. Το δημόσιο Πανεπιστήμιο αυτοδιαλύεται. Οι απατεώνες μας συνεχίζουν τη δράση τους ανενόχλητοι. Το άσυλο μετεξελίσσεται σε άσυλο ανιάτων. Και ο Καραμανλής επιχαίρει για το σουσουρο που ξεσήκωσε η πιο επίπλαστη «μεταρρύθμιση» της παγκόσμιας ιστορίας.

Παναγιώτης Τυβίγγιος, ΑΠΘ
Το ΒΗΜΑ, 08/06/2008 , Σελ.: Α68

Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ σήμερα, και ας ελπίσουμε ότι το βαποράκι της Μπουρνόβα θα αντέξει τις επιθέσεις του καταστροφικού Μαΐστρου.

Παναγιώτης Τυβίγγιος, ΑΠΘ
Το ΒΗΜΑ, 08/03/2009

«Σας ενημερώνουμε ότι την Τετάρτη 27.5. το σχολείο θα είναι κλειστό λόγω Τακτικής Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου Δασκάλων και Νηπιαγωγών». Στη συνέλευση θα παραστεί το 1/4 περίπου των δασκάλων, ενώ οι υπόλοιποι θα πάνε για ψώνια. Στις 12 Ιουνίου τα μαθήματα θα σταματήσουν, αλλά οι δάσκαλοί μας δεν διανοούνται να πραγματοποιήσουν τη συνέλευσή τους (π.χ.) στις 15 Ιουνίου. Σκέπτονται όπως και οι μαθητές τους: «Κάνω τα πάντα για να χάσω μια μέρα μάθημα». Αντιπαθούν τη δουλειά τους και το σχολείο. Και έχουν τον συνδικαλισμό που τους αξίζει – και εμείς χειρότερη Παιδεία από αυτή που αξίζουμε.

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Τέκνο δασκάλων
Το ΒΗΜΑ, 31/05/2009

«Το Eco/Fin θα αποφασίσει για τυχόν πρόσθετα μέτρα με τη διαδικασία της ενισχυμένης πλειοψηφίας. Στην ψηφοφορία δεν θα συμμετάσχει η Ελλάδα». Αναρωτιέμαι: Δεν γίνεται να αποφασίζουν τα ευρωπαϊκά όργανα, όχι μόνο για οικονομικά μέτρα αλλά και για όλα τα εσωτερικά ζητήματα; Ή, ακόμη καλύτερα, να πείσουμε τους Γερμανούς να μας κάνουν το 17ο Bundesland; Ίσως υποκύψουν στο δόλωμα της Ακρόπολης, αν αποφασίσουμε να τους την μεταβιβάσουμε. Διότι, κατά τα άλλα, και παρά τον ολοφυρόμενο ΓΑΠ, όσο λιγότερη κυριαρχία μάς απομείνει τόσο το καλύτερο.

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Ξενομανής
Το ΒΗΜΑ, 21/02/2010

Δυσχερής η θέση μας: Τώρα που συγκρούονται οι δύο προαιώνιοι εχθροί του Ελληνισμού, Τούρκοι και εβραίοι, εμείς οι εθνικώς σκεπτόμενοι με ποιον πρέπει να συμμαχήσουμε;

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Θεσσαλονικεύς
Το ΒΗΜΑ, 06/06/2010

Δικαίως διαμαρτύρεται το υπουργείο μας των Εξωτερικών: δεν είναι δυνατόν να αμφισβητείται η ελληνικότητα του Καραγκιόζη! Η φυσιολογία του αποτελεί συμπύκνωση του ελληνικού φρονήματος, της ελληνικής ψυχής, της ελληνικής ιδιοσυστασίας. Πρέπει να προσφύγουμε στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, να ξεκινήσουμε μια διεθνή εκστρατεία ενημέρωσης και διαφώτισης, να συλλέξουμε υπογραφές μέσω Διαδικτύου. Το θέμα είναι σημαντικότερο ακόμη και από τα μάρμαρα του Παρθενώνα. Ο Καραγκιόζης μας είναι η ψυχή μας!

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Σκιαμάχος
Το ΒΗΜΑ, 18/07/2010

Υπό μίαν έννοια, οι Γερμανοί πρέπει να όχι απλώς να μας σώσουν, αλλά και να μας παρέχουν εσαεί όσα δάνεια χρειαζόμαστε. Δικό τους τέκνο είμαστε: παιδιά κάποιων Γερμανών ρομαντικών που προ δύο αιώνων έπεισαν τους Αρβανίτες Αθηνών και περιχώρων ότι είναι ευγενείς απόγονοι ευκλεών προγόνων. Έκτοτε σέρνουμε τη θλιβερή ύπαρξή μας, εγκλωβισμένοι σε μια φανταστική καταγωγή – κακομαθημένα αλητόπαιδα που δεν θα με-

γαλώσουν ποτέ. Ποτέ δεν θα δούμε το σήμερα, φυλακισμένοι σε ένα ένδοξο παρελθόν που έγινε το μοναδικό στοιχείο της ταυτότητας και της υπόστασής μας. Αν το δούμε έτσι, οι Γερμανοί μπορούν επιτέλους να δείξουν έμπρακτη μεταμέλεια: Αφήστε μας επιτέλους, κυρία Μέρκελ, να καταρρεύσουμε. Αφήστε μας να διαλυθούμε, να πάψουμε να υπάρχουμε ως έθνος. Βοηθήστε την Ελλάδα να θάψει το νεκρό της σώμα, άταφο εδώ και 15 αιώνες. Και μετά όλοι εμείς, έχοντας πάψει να είμαστε Έλληνες, έχοντας πάψει να επικαλούμαστε το θλιβερό παρόν μας με την επίκληση ενός παρελθόντος που δεν μας ανήκει, θα αναζητήσουμε την τύχη μας στη νότια άκρη των Βαλκανίων, με άλλους συλλογικούς προσδιορισμούς, ή και χωρίς αυτούς.

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Υβριδικός
Το ΒΗΜΑ, 22/05/2011

Ολαρία ολαρά – Πελεγρίνια μ’ Θοδωράκια μ’ – ο Μίκης με τους 800 των αναδρομικών – ο Θεοδόσης των λογοκλόπων – η παρθένα με τον σατανά – κι εμένα – με τρώει η αρκούδα.

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Αγανακτισμένος
Το ΒΗΜΑ, 05/06/2011

Χειρότερο από το παρόν (η Πολυάννα πρωθυπουργός) είναι το μέλλον: ο Αντωνάκης και οι Φαήλοι με την ακροδεξιά τους. Ακόμη χειρότερο το απώτερο μέλλον: η χρεοκοπία του 2014, η ζούγκλα του 2015. Και το χειρότερο απ’ όλα: οι κούφιες ελπίδες των απελπισμένων...

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Κασσάνδρα
Το ΒΗΜΑ, 26/06/2011

Απαράδεκτος ο Γερμανός, κ. Σόιμπλε. Τα κράτη με προβλήματα που λαμβάνουν βοήθεια «πρέπει σε αντάλλαγμα να παραχωρούν μέρος της κυριαρχίας τους στην ΕΕ». Μα μόνο «μέρος» της, κύριε Υπουργέ;

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Πρόθυμος
Το ΒΗΜΑ, 07/08/2011

Έγγραφες ότι η ασχήμια Αχαΐας και Ηλείας μάλλον απαντά σε ολόκληρη την Πελοπόννησο. Και όμως: Αν περάσεις την Ανδρίτσαινα προς Καρύταινα, κι από εκεί προς Στεμνίτσα, Δημητσάνα και Λαγκάδια, θα δεις αλλιώτικους τόπους – και προφανώς άλλους ανθρώπους: ορεσίβιους που δεν επωφελήθηκαν από τη λαίλαπα της εντατικής καλλιέργειας.

**Παναγιώτης Τυβίγγιος, Αρκάς εκ Μαζιού Καλαβρύτων
(προσαρτημένος στην Αχαΐα)**
Το ΒΗΜΑ, 28/08/2011

Σάββατο βράδυ, έξω από την Έκθεση. Έχουν φτάσει στρατιές διαδηλωτών από όλη την Ελλάδα, καθώς και εκατοντάδες «μπάχαλοι». Μολότωφ, οχύρωση στο ΑΠΘ, καταδιώξεις, κατάληψη και εμπρησμός Σχολών, επέμβαση αστυνομίας, τραυματίες – νεκρός;; Ξύπνημα Κυριακή πρωί – εφιάλτης ήταν;

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Ανήσυχος
Το ΒΗΜΑ, 11/09/2011
